

accedētes ut ignem subijcerēt. Quod cum nullus auderet, solus Philoctetes in gratiam sagittarum quas ei Hercules reliquit, pyram succendit: subitoq; fulminibus circumdantibus pyra exusta est. Accedente Iolao ut ossa colligeret, cum nullum penitus repertum esset, credentes Herculem secundum oraculi responsa ad deos translatum, sibi ut heroi sacra quaedam fecerunt. Inde ad Trachinam reuersi, Menētius postmodum Actoris filius, Herculis amicus, tauro, capro, arieteq; ueluti heroi immolatis, instituit, ut singulis annis Herculi in Opunte sacra facerent, utq; pro heroe coleretur. Cum idem Thebari facerent, Athenienses Græcorum primi ut deum sacrificijs Herculem coluerunt: suarq; pietatis erga illum deum exemplum reliquis præbentes, uniuersam primū Græciam, deinde cæteras omnes gentes ad eius cultum conuertēre. Adijciendum est superioribus, Iouem persuasisse Iunoni, ut Hercule se fingeret genuisse, matrisq; erga eum deinceps beneuolentiam ostēderet. Partū eiusmodi fuisse tradunt. Iuno cum in lectum ascendisset, sumptū iuxta corpus Herculem per uestes inferius in terram demisit, uerum patrū imitata: sicut & nunc usq; in filiorum adoptione obseruant barbari. Iunonis opera post hunc partum, ferunt Heben Herculi nupsisse, de qua & poeta post obitum scribit: Ipse cum dijs immortalibus in delicijs uersatur, habens Heben pulchros habentem pedes. Herculem uerò dicunt nequaquam inter duodecim deos, prout Iupiter prædixerat, receptum. Fieri enim non poterat, nisi uno ex duodecim prius pulso, ut alter reciperetur. Iniquum enim fore, honorem unī tribui cum alterius dei ignominia. Scriptis quæ de Hercule dici possunt, nunc Argonautas, cum quibus militauit Hercules, referamus.

DE ARGONAUTIS, MEDEA, ET

filiabus Pelei. Cap. III.

Iasonem tradunt Aefonis filium extitisse, nepotem Pelie Thessalorum regis. Qui cum esset robustus corpore, animiq; præter cæteros suæ ætatis elatus: aliquid agere optans memoria dignum, ex superiorum exemplo, maximeq; Persei, aliorumq; plurimū, quos propter externas expeditiones, gesta q; præclara immortalē gloriam assecutus intelligebat, exarsit animo ad illorum opera imitanda. Itaq; communicato cum rege consilio, Pelias suo desiderio assensit, non ut adolescentis gloriam auget, sed sperans illum citius in belli expeditione periturum. Se enim filijs masculis natura priuatum esse uidebat. Fratrem timebat, nequādo filij ope sibi regnoq; insidiaretur. Hanc suspicionem occultam tenens, pollicitus est se belli auxilia laturum, si expeditionem pararet in Colchos, ad uulgatum uellus aureum rapiendum. Habebatur tunc Pontus à barbaris ac effers nationibus, insensiq; hospitibus, cum omnes aduenas eò nauigantes interficerent. At Iason laudis appetens, cum certamen difficile, non tamen penitus impossibile propositum uideret: sed quo maius esset, eò ampliori se gloria uictorem fore, necessaria ad id bellum parauit. Primū iuxta Pelium nauem ædificauit magnitudine atq; apparatus longè maiori, quàm quæ ad eam diem fieri consueuerat. Erat enim antea paruarum nauicularum usus. Ad huius uerò eximiam magnitudinem stupentibus omnibus, diffusa per Græciam eius rei fama, multos egregios adolecentes ultrò ad certamen, & eius belli communionem allexit. Iason in aquam deductam natem, quum necessarijs ad nauigandū rebus fuisset, optimos eorum qui secum ire appetebant, elegit, numero quatuor & quinquaginta. Ex his clarissimi erant, Castor & Pollux, Hercules, Telamò, Orpheus, Atalanta Schœnei: præterea Thespij filij, & ipse nauigij auctor Iason. Nauis Argo dicta est, ut quidam asserunt scriptores, ab Argo eius architecto: qui etiam inter nauigandum eius relaxandæ curam ceperat, ut alij, ab eius uelocitate, quam antiqui argon appellabant. Hi omnes ducem sibi præfecerunt Herculem